

"Anar al Txad és fer un viatge exterior i un viatge interior"

Dm, 24/02/2015 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR) "De vegades necessitem una mena de volta, d'anada i tornada, per comprendre qui sóc jo", afirma **Alexis Bueno**, jesuïta i responsable del camp de treball al Txad. Fa deu anys -des del 2000- que els jesuïtes acompanyen joves en edat universitària per fer una estada de [quaranta dies al Txad](#). "Entrar a l'Àfrica perquè l'Àfrica entri dins teu", comenta Alexis, un Camp de Treball "molt especial, on no anem a fer res amb les mans, o el típic camp de treball on construeixes un pont o una escola, sinó un camp de treball de diàleg amb les persones, i de coneixement profund del país". El període d'inscripció és obert fins l'1 de març.

El Txad és una república de l'Àfrica central sense sortida al mar, que limita al nord amb Líbia, a l'est amb el Sudan, al sud amb la República Centreafricana, al sud-oest amb el Camerun i Nigèria, i a l'oest amb el Níger. "Un país que ha estat a la cua dels països del món en desenvolupament". Ara s'ha convertit en una petita potència militar en la regió, però entre països molt pobres, explica Bueno; "tenen un president que va arribar al poder per un cop d'estat, l'any 1990, i que sap que marxarà només per les armes, tot i que teòricament és un país democràtic; tot és pura façana". La majoria de la població és molt pobre, viu de l'agricultura, una agricultura molt fràgil, però amb la descoberta del petroli comencen a haver canvis i una petita part de la població comença a tenir riquesa.

Els jesuïtes, els primers missioners al país

Els jesuïtes tenen presència al Txad més o menys des de 1950. "Han estat dels primers evangelitzadors del país", comenta Alexis orgullós. A l'estar tant aïllat i lluny de costa, és el lloc on més tard van arribar els missioners. Els jesuïtes allà van fundar l'església en una molt bona part del país; "hi han hagut altres religiosos en altres zones del país, però vaja, a la capital i a la gran zona del voltant és on els jesuïtes han tingut un pes bastant important en la creació de l'església i en els primers moments de l'evangelització".

Alexis recorda que quan hi va anar l'any 1995 va tenir contacte amb jesuïtes que aleshores eren grans i que avui ja són morts. "Em van explicar l'experiència de ser els primers evangelitzadors, és a dir, arribar a poblats on mai havien sentit l'Evangeli". "Ha estat una evangelització que ha anat al costat del desenvolupament humà, social i econòmic", explica, amb obres sobretot en el món educatiu: van crear una de les millors escoles del país, també un centre de reflexió social i polític a la capital, varies parròquies, un dels jesuïtes és bisbe d'una de les diòcesis de nova creació, i sempre amb un gran component de diàleg islamo-cristià.

És en aquest context on s'emmarca un dels Camps de Treball a l'Àfrica dels

jesuïtes, un Camp amb una premissa prèvia important: "Un s'ha d'acomiar ràpid de la idea que canviarà res, perquè és una petita incursió per conèixer i per estimar; deixar que caiguin els propis esquemes, els propis prejudicis sobre una realitat. Entrar poc a poc i conèixer persones, estimar-les...". Li donen també molta importància a la dimensió interior i espiritual: "Quan anem al Txad, tot i que són només 40 dies, hi ha un viatge exterior i un viatge interior; un viatge exterior perquè és desplaçar-se físicament, l'exotisme de l'Àfrica, la diferència de cultura... impactes per fora que són molt grans, però el que intentem és sobretot aquest viatge interior, que la persona allunyant-se de casa seva intenti comprendre's a si mateix també."

Arribar a l'interior a través del contacte amb la gent

Per això recomanen escriure un diari durant el viatge, "i també comptem amb la reflexió i la pregària de la nit on ens trobem i compartim". I com arribar a aquest viatge interior? Alexis afirma que tot i ser un Camp de Treball atípic, es fan bastants coses perquè "el contacte amb la gent el fem a través de fer coses". Donen curs d'informàtica, treballen amb els salesians que tenen una escola i un centre de joventut que fa moltes activitats, treballen amb dones malaltes de sida, amb una associació que acull nens del carrer, van a visitar ciutats.... "fem bastants coses, però el que ens interessa és: tot això, quin pòsit va deixant en la persona? quines preguntes va suscitant? com la persona troba espais per anar escrivint i formulant aquestes preguntes?"

I per què anar al Txad i viure el Camp de Treball? "Si es tracta d'ajudar a aquest continent oblidat, això comença primer per la sensibilització, pel coneixement, per obrir-se a l'Àfrica real, no a l'Àfrica que nosaltres tenim en el nostre cap i que ensenyen els mitjans de comunicació".

"I segon, nosaltres els hi diem sovint als joves: aquest viatge és 'egoista', no canviarà res, sinó que forma part de la teva formació com a persona, el benefici primer se l'emporta el jove europeu que va cap allà, perquè és un enriquiment humà enorme el que es produeix al sortir de casa i conèixer potser joves com tu però que viuen realitats totalment diferents".

Per inscriure's en aquest camp de treball cal tenir entre 20 i 25 anys. "El moment ideal és, si és gent que està fent estudis universitaris, cap el final de la carrera, quan un comença a enfocar una mica el després què? per a què?", i és necessari parlar francès, "perquè l'experiència té molt a veure amb la comunicació, per ser capaç d'expressar-te i expressar els sentiments".

[Imatges: EnxarTxad]